

РЕШЕНИЕ

№ 2947

гр. Варна, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Йорданова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стоянова
като разглежда докладваното от Десислава Йорданова Гражданско дело № 20223110105001 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от „*“ ООД срещу С. М. Д. кумулативно обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за установяване съществуването на паричното притежание, удостоверено в Заповед № 455/27.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 853/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в, за следните суми: сумата 874,37лв. (осемстотин седемдесет и четири лева и тридесет и седем стотинки), представляваща главница за периода от 25.11.2019 г. до 22.11.2021 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги, чието количество е определено служебно съобразно чл.24 от ОУ на дружеството / неосигурен достъп/, по партида за вода с аб. № *за обект, находящ се гр. * ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 26.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 88,99 лв. (осемдесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки), представляваща обезщетение за забава за периода от 16.01.2020 г. до 21.01.2022 г.

Ищцовото дружество „*“ ООД твърди в исковата молба, че ответникът в качеството си на потребител на водоснабдителни и канализационни услуги за имот, находящ се на адрес гр. *, с абонатен номер *, е ползвал предоставени от ищеца услуги, които не е заплатил. Поради неплащане на горните суми, ищецът е подал заявление и е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си, предвид подадено възражение от длъжника. Претендира и присъждане на направените съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът С. М. Д. не депозира писмен отговор.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, намира за установено следното:

Съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска от съда постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Ответникът следва да е уведомен за последиците по чл. 238 ГПК, за да може да бъде постановено неприсъствено решение спрямо него. Освен това от писмените доказателства по делото следва да може да се направи извод за вероятна основателност на исковата претенция.

Посочените по-горе предпоставки за постановяване на неприсъствено решение са

налице: ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, като исковата молба му е редовно връчена, уведомен е за последиците по чл. 238 ГПК с определението на съда от 18.07.2022 г., не е изпратил представител в първото по делото заседание, за което е бил редовно призован, не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие; в открито съдебно заседание ищецът е поискал постановяване на неприсъствено решение; от наличните доказателства по делото може да се направи извод за вероятна основателност на посочените искиви претенции.

Съгласно разпоредбата на чл. 239, ал. 2 ГПК не следва неприсъственото решение да се мотивира по същество. Ето защо, следва да се постанови решение по реда на чл. 239 ГПК, с което предявените искиве за посочените по-горе суми да бъдат уважени изцяло.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от ищеца разноски. В исково производство следва да се присъдят - държавна такса от 75,00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв. – общо 125,00 лв.

С оглед даденото задължително тълкуване в Тълкувателно решение № 4/ 2014 г. на ОСГТК на ВКС относно разпределението на отговорността за разноски, направени в заповедното производство, настоящият състав следва да постанови осъдителен диспозитив, с който да се произнесе по този въпрос.

Ищецът е сторил разноски в заповедното производство – 25,00 лв. държавна такса и 50,00 лв.- юрисконсултско възнаграждение, т.е. следва да му бъдат присъдени общо 75,00 лв. –разноски в заповедното производство.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че С. М. Д., ЕГН: *****, адрес: гр. * дължи на „*” ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. * на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **874,37лв.** (осемстотин седемдесет и четири лева и тридесет и седем стотинки), представляваща главница за периода от 25.11.2019 г. до 22.11.2021 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги, чието количество е определено служебно съобразно чл.24 от ОУ на дружеството / неосигурен достъп/, по партида за вода с аб. № *за обект, находящ се гр. *, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 26.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от **88,99 лв.** (осемдесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки), представляваща обезщетение за забава за периода от 16.01.2020 г. до 21.01.2022 г., за които суми е издадена заповед № 455/27.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 853/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в.

ОСЪЖДА на основание **чл.78, ал.1 ГПК** С. М. Д., ЕГН: *****, адрес: гр. * да заплати на „*” ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, сумата от **125,00 лв.-** разноски в исковото производство и **75,00 лв.-**разноски в заповедното производство по ч. гр. д. № 853/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Варна: _____